

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 02/10/2009 10:34 AM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer

Nº 188

www.foyer.be

De juridische nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in en rond het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be).

Beleid inzake verlenging van tijdelijke regularisaties verstrengd

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft haar beleid inzake verlenging van tijdelijke regularisaties gevoelig verstrengd. Naar goede gewoonte is de inhoud van het nieuwe beleid niet helemaal duidelijk... [Lees meer >>>](#)

Raad van State vernietigt deel wetgeving gesloten centra

De Raad van State vernietigde via twee arresten een deel van de reglementering in verband met de opsluiting van vreemdelingen in gesloten centra (met het oog op hun repatriëring). De reglementering moet op diverse punten bijgestuurd worden. [Lees meer >>>](#)

Erkenning als staatloze mogelijk bij vrijwillige verzaking aan nationaliteit

Erkenning als staatloze is mogelijk in geval van vrijwillige verzaking aan een nationaliteit, zelfs in geval de vroegere nationaliteit daadwerkelijk herkegen kan worden. [Lees meer >>>](#)

Nieuwe bronnen voor rechtspraktijk Dublinverwijzing naar Griekenland

Het rapport van Mensenrechtencommissaris Hammerberg beschrijft de kenmerken van het Griekse asielsysteem, identificeert tekortkomingen en doet concrete aanbevelingen. Het rapport kan ondermeer gelden als nieuwe bron voor de praktijk en rechtspraak inzake Dublinverwijzingen naar Griekenland. [Lees meer >>>](#)

Indexering bepaalde lonen i.f.v. verkrijging arbeidskaart B

Voor bepaalde buitenlandse werknemers is de aflevering van de arbeidskaart B afhankelijk van de functie die ze hier komen vervullen. Deze functie is bovendien gelinkt aan een minimumloon. We geven voor deze categorieën de bedragen mee voor 2009. [Lees meer >>>](#)

Oproepingsbrief preventief borstonderzoek geldt als attest dringende medische hulp voor mensen zonder papieren

De oproepingsbrief "Laat naar je borsten kijken" wordt aanvaard voor een OCMW-tussenkomst voor dringende medische hulp. [Lees meer >>>](#)

Fonds voor gezinshereniging met erkende vluchtelingen (BCHV)

Dit fonds van BCHV stelt leningen ter beschikking aan erkende vluchtelingen in België wiens familie in een ander land verblijft. De leningen dienen voor de betaling van DNA-tests en vliegtuigtickets. [Lees meer >>>](#)

Studiedagen, vormingen en debatten

Voor wie meer wil weten (1). [Lees meer >>>](#)

Vacatures

Voor wie werk zoekt (1). [Lees meer >>>](#)

Beleid inzake verlenging van tijdelijke regularisaties verstrengd

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft haar beleid inzake verlenging van tijdelijke regularisaties gevoelig verstrengd. Minister van Migratie en Asiel Turtelboom heeft de DVZ enkele maanden geleden opgedragen om de voorwaarden voor verlenging van tijdelijke regularisaties veel strenger toe te passen. Deze wijziging van het beleid werd niet officieel bekendgemaakt, maar werd bevestigd door de DVZ in een vergadering met het Forum Asiel en Migraties op 29/1/2009, en door Minister Turtelboom in de Senaat op 5/2/2009.

De inhoud van het nieuwe beleid is niet helemaal duidelijk. De voorwaarden die DVZ vaak oplegt aan tijdelijk geregulariseerde personen om in aanmerking te komen voor een verlenging van hun machtiging tot verblijf moeten meer dan vroeger letterlijk genomen worden. Bij een tijdelijke regularisatie op grond van artikel 9bis (of het oude artikel 9 lid 3) van de Verblijfswet legt de DVZ vaak bepaalde voorwaarden op die de tijdelijk geregulariseerde moet vervullen binnen de periode van het toegestane verblijf. Vaak gaat het om een voorwaarde van werk,

maar het kunnen ook andere voorwaarden zijn. De grote lijnen van het nieuwe beleid zouden als volgt zijn:

Als de betrokkene **de voorwaarden tijdens de eerste toegestane periode niet vervult**, staat DVZ in principe geen verlenging van de verblijfsvergunning meer toe. Betrokkene krijgt dan na het verlopen van zijn BIVR (elektronische vreemdelingenkaart A) een uitwijzingsbevel. Ook als betrokkene aantoont dat hij wel alle mogelijke inspanningen gedaan heeft om de voorwaarden te vervullen maar dat dit niet gelukt is, zal DVZ voortaan in principe geen verlenging toestaan. DVZ zou alleen nog van deze strenge houding afwijken als er daartoe dwingende humanitaire redenen zijn.

Minister Turtelboom bevestigde in de Senaat dat zij een nieuwe instructie gaf aan de DVZ, maar specificeert alleen dat het verblijf van personen die afhankelijk zijn van het OCMW niet meer zal verlengd worden als hun persoonlijke situatie de terugkeer naar het land van herkomst mogelijk maakt.

Als betrokkene **de voorwaarden tijdens de eerst toegestane periode wel vervult**, zal de DVZ wel een verlenging van de verblijfsvergunning toestaan. Maar het zal in principe opnieuw een tijdelijke verblijfsvergunning zijn (elektronische vreemdelingenkaart A), met opnieuw dezelfde voorwaarde die moet vervuld worden om in aanmerking te komen voor een volgende verlenging. Pas als betrokkene 3 opeenvolgende keren de opgelegde voorwaarde vervult, zal de DVZ in principe een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur, zonder voorwaarden (elektronische vreemdelingenkaart B), toestaan.

Volgens de DVZ zou het nieuwe beleid alleen betrekking hebben op *nieuwe* voorwaarden die opgelegd worden aan tijdelijk geregulariseerde vreemdelingen. De vervulling van 'oude' voorwaarden zou nog beoordeeld worden zoals vroeger. Deze bijsturing van het regularisatiebeleid betekent een breuk met de oude filosofie die DVZ toepaste inzake het opleggen van voorwaarden voor verlenging van tijdelijke regularisaties:

Volgens haar oude filosofie waren de voorwaarden voor verlenging van tijdelijke regularisaties vooral aansporingen tot integratie aan de betrokkene, die niet altijd letterlijk moesten ingevuld worden. Indien een voorwaarde om te werken niet vervuld was maar betrokkene bv. wel een beroepsopleiding of taallessen had gevolgd of gesolliciteerd had, dan kreeg hij wel een verlenging van de tijdelijke regularisatie met opnieuw een voorwaarde om te werken.

Deze beleidswijziging werd niet verder toegelicht en het is ook niet duidelijk of ze zal worden aangehouden. Het wettelijk kader laat wat dat betreft heel veel ruimte aan de Minister en de DVZ. Het gaat om machtigingen tot verblijf die DVZ toestaat op aanvragen op grond van artikel 9bis (of op grond van het oude artikel 9 lid 3) van de Verblijfswet van 15/12/1980, de zogenaamde 'humanitaire regularisaties'.

Het toestaan van regularisaties, tijdelijk of definitief, en het opleggen van voorwaarden voor de verlenging van tijdelijke regularisaties is een discretionaire bevoegdheid van de Minister en van de DVZ. Dat volgt uit de artikels 9bis en 13 van de Verblijfswet van 15/12/1980: de wet bepaalt niet volgens welke inhoudelijke criteria de DVZ regularisaties moet/mag toestaan, en laat het ook aan DVZ over om ofwel een definitieve ofwel een tijdelijke regularisatie toe te staan, ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of duur van de activiteiten van betrokkene. De wet bepaalt ook geen termijn waarbinnen een tijdelijke regularisatie definitief wordt. Al deze zaken worden discretionair bepaald door de Minister en de DVZ. Alle beslissingen moeten evenwel voldoen aan de formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen en moeten in overeenstemming zijn met fundamentele rechten.

Bron: onderhoud FAM - DVZ op 29/1/2009 en antwoord op mondelinge vraag nr. 4-612 in de Plenaire vergadering van de Senaat van 5/2/2009

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

Raad van State vernietigt deel wetgeving gesloten centra

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, vernietigde via twee arresten een deel van de reglementering in verband met de opsluiting van vreemdelingen in gesloten centra (met het

oog op hun repatriëring). De reglementering moet op diverse punten bijgestuurd worden. We overlopen hieronder kort de vernietigde bepalingen en de concrete gevolgen daarvan.

Op 10 december 2008 vernietigde de Raad van State (RvS nr. 188.705) verschillende bepalingen van het K.B. van 2/8/2002 over het regime in gesloten centra zoals bepaald in artikel 74/8, § 1 van de Verblijfwet. In 2001 werd het eerste K.B. over het regime in gesloten centra (K.B. van 4/05/99) al eens volledig vernietigd omdat het niet ter advies was voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. Als gevolg daarvan werd het huidige K.B. van 2/8/2002 aangenomen, dat nu dus weer gedeeltelijk vernietigd werd.

Op 17 december 2008 vernietigde de Raad van State (RvS nr. 188.931) ook nog het M.B. van 23/9/2002 over de klachtenprocedure in gesloten centra. Dat M.B. beschreef de procedure voor de behandeling van individuele klachten van bewoners van gesloten centra (over de toepassing van het K.B. regime gesloten centra).

Beide vernietigingsberoepen werden ingediend door de Franstalige NGO's Ligue des droits de l'Homme en MRAX.

Hieronder vindt u een overzicht van de vernietigde bepalingen:

1) Van het KB regime gesloten centra werden de volgende bepalingen vernietigd:

Artikel 2: toepassingsgebied

Volgens artikel 2 is het K.B. van toepassing op alle gesloten centra met uitzondering van de INAD-centra. Hierdoor bestonden er tot voor kort géén werkingsregels voor de INAD-centra. Volgens de Raad kan het op zich wel gerechtvaardigd zijn dat er andere werkingsregels van toepassing worden verklaard op de INAD-centra (wat aanvankelijk de bedoeling was van de regering), maar vormt het een ongerechtvaardigde discriminatie wanneer geen regels gedefinieerd worden en ook niet gemotiveerd wordt waarom geen enkele regel van het K.B. regime gesloten centra, zoals de regels m.b.t. medische en juridische bijstand en de klachtenprocedure, zouden toegepast kunnen worden op vreemdelingen vastgehouden in een INAD-centrum.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie van het arrest van de Raad van State in het Belgisch Staatsblad is het K.B. regime gesloten centra óók van toepassing op de INAD-centra, tenzij de overheid tegen die datum een apart K.B. zou uitvaardigen met specifieke werkingsregels voor de INAD-centra. Tot nu toe werd het arrest nog niet gepubliceerd.

Artikel 21: controle briefwisseling

Artikel 21 K.B. regime gesloten centra geeft de bevoegdheid aan de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger om alle briefwisseling van of gericht aan een bewoner, inhoudelijk te controleren. Dit kan indien er ernstige aanwijzingen zijn dat de briefwisseling een gevaar vormt voor de openbare orde of veiligheid, ter voorkoming van strafbare feiten, ter bescherming van de gezondheid, de goede zeden of de rechten en vrijheden van anderen of ter bescherming van de veiligheid van het centrum. Indien blijkt dat de inhoud van de briefwisseling inderdaad gevaarlijk is, kan de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger beslissen de briefwisseling niet te verzenden of niet te overhandigen. De Raad vindt het ongrondwettelijk en disproportioneel dat artikel 21 geen enkele uitzondering voorziet m.b.t. de hoedanigheid van de verzender of ontvanger, in het bijzonder wanneer het gaat om correspondentie met de advocaat van de opgesloten vreemdeling (cf. beroepsgeheim). Een uitzondering op de mogelijkheid tot controle van de briefwisseling moet volgens de Raad eveneens bestaan voor alle personen die geen enkele band hebben met de vreemdeling en die vanuit hun functie verplicht zijn de wet na te leven, bv. ombudsmannen, gerechtelijke autoriteiten, ministers enz.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad kan de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger geen briefwisseling meer lezen van of gericht aan een opgesloten vreemdeling, noch beslissen de briefwisseling niet te verzenden of te overhandigen.

Opgelet! Er kan wel nog gecontroleerd worden of de inkomende briefwisseling geen andere voorwerpen dan brieven bevat. Ook kan de vreemdeling op eigen initiatief hulp vragen bij het schrijven of lezen van een brief. Ook is het mogelijk dat de overheid op de datum van publicatie van het arrest in het Belgisch Staatsblad een aangepast K.B. regime gesloten centra uitvaardigt dat rekening houdt met de opmerkingen van de Raad en dat controle van de briefwisseling mogelijk maakt, behalve voor een aantal categorieën van correspondentie (zoals

briefwisseling met de advocaat, gerechtelijke autoriteiten enz.)

Artikel 29: bezoek onder toezicht

Volgens artikel 29 kunnen bewoners van gesloten centra enkel bezoek ontvangen in een afzonderlijke ruimte wanneer hun bezoeker een advocaat, diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, lid van de Kamer, Senaat, uitvoerende of gerechtelijke macht is. Alle andere bezoeken gebeuren onder toezicht van het personeel van het gesloten centrum. Volgens de Raad van State moeten bewoners van gesloten centra minstens evenveel recht hebben op een privé-bezoek als gevangenen. Gevangenen hebben minstens 1 x per maand recht op een privé-bezoek van tenminste 2 uur.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad moeten alle bezoeken zonder toezicht verlopen, tenzij de Belgische staat tegen die datum een aangepast K.B. regime gesloten centra uitvaardigt waarin minstens 1 privé-bezoek van tenminste 2 uur per maand is voorzien.

Artikel 35: bezoek van familieleden op afspraak

Krachtens artikel 35 moeten familieleden die de vreemdeling willen bezoeken, op voorhand een afspraak maken bij de centrumdirecteur of een ander aangewezen personeelslid. Volgens de Raad van State kan deze inbreuk op het gezinsleven niet gerechtvaardigd worden, temeer omdat zo'n verplichting niet geldt in gevangenis en niet bewezen is dat vreemdelingen in gesloten centra een groter veiligheidsrisico vormen dan gevangenen.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad moeten familieleden geen afspraak maken om de vreemdeling te bezoeken.

Artikel 36: geen familiebezoek toegelaten in gesloten centra aan de grens

Artikel 36 laat geen familiebezoek toe in het Transitcentrum 127. Verwijzend naar de rechtspraak van het EHRM in de zaken Mitunga (12/10/06) en Riad (24/01/08) oordeelt de Raad van State dat het feit dat centrum 127 gelegen is in de transitzone van de luchthaven, België niet vrijstelt van zijn verplichting om het recht op een gezins- en privéleven te respecteren. Dit geldt met name wanneer de vrijheidsberoving langer duurt dan enkele dagen. Indien dat recht niet gewaarborgd kan worden omwille van veiligheidsreglementering in de luchthaven moet België de plaats van het centrum desnoods wijzigen.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad moeten ook vreemdelingen opgesloten in het Transitcentrum 127 familiebezoek kunnen ontvangen.

Artikel 72: toegang tot informatie

Artikel 72 geeft de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger bevoegdheid om de toegang tot informatie van verschillende media voor de bewoners te beperken in geval van misbruik, een gevaar voor de openbare orde of veiligheid, ter voorkoming van strafbare feiten, ter bescherming van de gezondheid, de goede zeden of de rechten en vrijheden van anderen of ter bescherming van de veiligheid van het centrum. De Raad van State vindt dat in strijd met artikel 10 EVRM (vrije meningsuiting) omdat artikel 72 niet preciseert in welke mate de toegang kan beperkt worden (gaat het om een beperking van alle media of slechts een specifiek deel ervan?). Bovendien lijkt het ook mogelijk te zijn om de beperking voor iedereen en dus niet enkel een individuele bewoner in te voeren.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad kan de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger de toegang tot informatie van bewoners niet beperken, tenzij de Belgische staat tegen die datum een aangepast KB regime gesloten centra uitvaardigt waarin gepreciseerd wordt in welke mate de toegang beperkt kan worden en waarin een collectieve beperking uitgesloten is.

Artikel 98 § 1, 3°: ordemaatregelen

Artikel 98 § 1 somt de ordemaatregelen op die tegen de bewoners kunnen genomen worden. Een van die maatregelen bestaat uit het intrekken van gunsten voorzien in het K.B., maar ook van gunsten voorzien in het huishoudelijk reglement, genomen op basis van het K.B.. Het huishoudelijk reglement, dat de dagelijkse werking in de gesloten centra regelt, wordt goedgekeurd door de minister. Volgens de Raad van State overschrijdt de Koning zijn bevoegdheid door het definiëren van sancties te delegeren aan de minister.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad kunnen gunsten, noch uit het K.B. regime gesloten centra, noch uit het huishoudelijk reglement, ingetrokken

worden bij wijze van ordemaatregel. In een aangepast K.B. regime gesloten centra kan de overheid wel opnieuw de mogelijkheid invoeren om gunsten op basis van dat K.B. in te trekken, maar dit zal niet meer kunnen voor gunsten uit het huishoudelijk reglement.

Artikel 115: isolatie i.g.v. risico op zelfmoord

Artikel 115 voorziet dat bewoners waarvoor er een ernstig risico bestaat op zelfmoord, gescheiden kunnen worden van hun leefgroep. Hiervoor is geen voorafgaandelijk medisch advies vereist. Volgens de Raad van State vormt dit een schending van artikel 8 EVRM (recht op een privé- en gezinsleven) die niet noodzakelijk toelaatbaar is op basis van een van de uitzonderingsgronden in artikel 8 § 2 EVRM ("noodzakelijk in een democratische samenleving")

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad kunnen bewoners met een risico op zelfmoord niet meer afgezonderd worden, tenzij de Belgische staat tegen die datum een aangepast K.B. regime gesloten centra uitvaardigt waarin voorzien is dat dit enkel kan op voorafgaandelijk advies van een geneesheer.

Artikel 127: overlijden

Artikel 127 bevat een aantal bepalingen m.b.t. het overlijden van een bewoner van een gesloten centrum (begrafeniswijze, -kosten, -plaats...). De Raad van State vernietigt deze bepaling ambtshalve omdat de Koning enkel de bevoegdheid heeft gekregen om het regime en de werkingsmaatregelen in gesloten centra te bepalen. Het overlijden, de wijze van begraven en zaken die hiermee verband houden, vallen hier niet onder en hebben betrekking op burgerlijk recht en internationaal privaatrecht.

Concreet gevolg? Vanaf de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad kan de DVZ noch de begrafenis kosten ten laste nemen, noch de begrafenisplaats bepalen, noch de kosten verhalen op het vermogen van de overledene. Bijgevolg gelden de algemene regels: burgerrechtelijk gezien komen de begrafenis kosten ten laste van de nalatenschap. Indien die niet volstaat om de kosten te dekken, komen de kosten ten laste van familie, vrienden of iemand anders die de begrafenis regelt. Indien niemand een initiatief neemt om de begrafenis te regelen, komen de kosten ten laste van de gemeente van inschrijving (wachtregister). Had de overledene geen inschrijving in het wachtregister, dan komen de kosten ten laste van de gemeente waar het lijk werd aangetroffen (dus in principe de gemeente van het gesloten centrum) of de gemeente van de gewone verblijfplaats. In een aantal gevallen neemt het OCMW de begrafenis kosten op zich. De soort begrafenis kan door de overledene zelf bepaald worden bij laatste wilsbeschikking of door de persoon die de uitvaart organiseert.

2) Het "MB klachtenprocedure gesloten centra" werd volledig vernietigd en vervangen door een nieuw M.B. van 23 januari 2009.

Het Ministerieel Besluit inzake de klachtenprocedure in gesloten centra werd vernietigd omdat het niet ter advies was voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. Dat kan alleen bij gemotiveerde hoogdringendheid. Omdat de Raad van State de motivering inzake hoogdringendheid niet overtuigend vond, was een voorafgaandelijk advies toch vereist en werd het M.B. vernietigd. Op 27 januari 2009, de dag dat de vernietiging uitwerking kreeg, trad een nieuw ministerieel besluit in werking: het M.B. van 23 januari 2009. Dit M.B., dat het vernietigde M.B. vervangt, werd wel ter advies voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. Het nieuwe M.B. herneemt, mits een paar kleine wijzigingen, de tekst van het vernietigde M.B.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

Erkenning als staatloze mogelijk bij vrijwillige verzaking aan nationaliteit

Het Hof van Cassatie maakt een einde aan twee discussiepunten in de rechtsleer en rechtspraak over de voorwaarden om als staatloze te worden erkend. Erkenning als staatloze is mogelijk in geval van vrijwillige verzaking aan nationaliteit, zelfs in geval van daadwerkelijke mogelijkheid om de vroegere nationaliteit te herkrijgen.

Ten eerste was er de vraag of een persoon die geen enkele nationaliteit bezit maar de **daadwerkelijke mogelijkheid heeft om een nationaliteit aan te vragen én te bekomen**, als staatloze kan worden beschouwd.

In de betrokken zaak had een persoon afstand gedaan van haar Roemeense nationaliteit. Het Brusselse Hof van Beroep oordeelde dat betrokkene volgens de Roemeense nationaliteitswetgeving probleemloos een nationaliteitsaanvraag zou kunnen indienen en op die manier haar Roemeense nationaliteit zou kunnen herkrijgen. Daarom werd haar erkenning als staatloze geweigerd.

Het Hof van Cassatie meent echter dat uit het Verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de Status van Staatlozen niet kan worden afgeleid dat de hoedanigheid van staatloze kan worden geweigerd omdat betrokkene niet de stappen heeft ondernomen om een nationaliteit die hij verloren had, terug te krijgen.

Ten tweede was er de vraag of een **persoon die minstens voor een deel zelf verantwoordelijk is voor zijn staatloosheid**, als staatloze kan worden erkend. Daarbij werd onder meer gedacht aan personen die vrijwillig en bewust afstand hebben gedaan van hun vroegere nationaliteit.

In de betrokken zaak had betrokken vrouw bewust en vrijwillig afstand gedaan van haar Roemeense nationaliteit. Het Brusselse Hof van Beroep oordeelde dat de status van staatloze uitzonderlijk moet blijven. Daarom is het -volgens dat Hof- in principe uitgesloten dat een persoon aan zijn nationaliteit zou kunnen verzaken en vervolgens een erkenning als staatloze vraagt.

Het Hof van Cassatie meent echter dat uit het Verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de Status van Staatlozen niet kan worden afgeleid dat de hoedanigheid van staatloze kan worden geweigerd omdat betrokkene niet de "stappen heeft ondernomen om een nationaliteit die hij verloren was terug te krijgen, zelfs niet omdat hij ze heeft verzaakt".

Bron: Hof van Cassatie, arrest Nr. C.07.0385.F van 6 juni 2008; Bericht van Integratiedienst Gent (team rechtspositie).

[Boven](#)

Nieuwe bronnen voor rechtspraktijk Dublinverwijzing naar Griekenland

De Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa maakte op 4 februari 2009 zijn rapport bekend over de situatie van asielzoekers in Griekenland. Het rapport is erg kritisch. Het rapport kan ondermeer gelden als nieuwe bron voor de praktijk en rechtspraak inzake Dublinverwijzingen naar Griekenland. Het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen maakte ook een nota over de Dublin II Verordening met betrekking tot Griekenland.

Het rapport van Mensenrechtencommissaris Hammerberg over de mensenrechtensituatie van asielzoekers in Griekenland is gebaseerd op een bezoek aan Griekenland van 8 tot 10 december 2008. Het beschrijft de kenmerken van het Griekse asielsysteem, identificeert tekortkomingen en doet concrete aanbevelingen. Het rapport stelt ernstige en systematische tekorten vast die het fundamentele recht om asiel te zoeken aantasten. Het rapport bevat ook een commentaar van Griekenland.

Het BCHV heeft een Nederlandstalige versie klaar van hun nota over de Dublin II Verordening m.b.t. Griekenland. De tekst bevat zowel informatie over de situatie van asielzoekers in Griekenland, als over de toepassing van de Dublin II Verordening door België:

Het document groepeerde informatie die de afgelopen maanden opgesteld is door verschillende Europese instanties inzake de gebrekkige toegang tot asiel, slechte opvangomstandigheden en de niet-conforme naleving door Griekenland van Europese regelgeving.

Daarnaast bevat het een samenvatting van de rechtspraak uitgesproken door de Belgische Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangaande uitwijzingen naar Griekenland op basis van de Dublin Verordening.

Verder gaat de nota summier in op de problematiek van de wettelijkheid van overnameonderhandelingen zonder beslissingen en deze van controles op de luchthaven van Zaventem.

[Rapport 4/2/2009 van Raad van Europa Mensenrechtencommissaris inzake bezoek aan](#)

Griekenland 8-10/12/2008

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Boven](#)

Indexering bepaalde lonen i.f.v. verkrijging arbeidskaart B

Op de algemene voorwaarden met betrekking tot het bekomen van een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B werden door de wetgever heel wat uitzonderingen voorzien. De meeste ervan zijn terug te vinden in de bijzondere categorieën van werknemers opgenomen in artikel 9 van het KB van 09/06/1999.

De in dit artikel 9 opgenomen categorieën zijn o.m. vrijgesteld van het algemene principe van de voorafgaande toetsing aan de arbeidsmarkt, het bestaan van een internationale overeenkomst met België inzake tewerkstelling, de model-arbeidsovereenkomst, de verplichting om in hun land van herkomst te blijven tot de arbeidsvergunning en de arbeidskaart B worden toegekend.

De belangrijkste van de bijzondere categorieën opgenomen in artikel 9 zijn:

- Hooggeschoold personeel (min. loon 2009: 35.638€)
- Leidinggevend personeel (min. loon 2009: 59.460€)
- Stagiair(e)s
- Gespecialiseerde technici
- Professionele sportbeoefenaars (min. loon 2009: 68.040€)
- Schouwspelartiesten (min. loon 2009: 29.729€)

Meer info over 'Verblijf en werk' vindt u [hier](#).

[Boven](#)

Oproepingsbrief preventief borstonderzoek geldt als attest dringende medische hulp voor mensen zonder papieren

Mensen zonder wettig verblijf die een oproepingsbrief "Laat naar je borsten kijken" krijgen, komen ook in aanmerking voor zo'n preventief onderzoek naar borstkanker. De oproepingsbrief wordt aanvaard voor een OCMW-tussenkomen voor dringende medische hulp. De POD Maatschappelijke Integratie laat weten dat zij in dit geval geen extra doktersattest vereist.

In het kader van het preventief onderzoek naar borstkanker verstuurt de Vlaamse Overheid een brief naar de vrouwen vanaf de leeftijd van 50 tot en met 69 jaar met daarin de uitnodiging om de borsten te laten screenen. Deze brief wordt verzonden naar iedereen die een rijksregisternummer heeft. Soms hebben mensen zonder wettig verblijf ook (nog) zo'n nummer en worden zij uitgenodigd voor dit borstonderzoek.

Wanneer zij (nog) een geldige ziekteverzekering hebben, moeten zij hun SIS-kaart meebrengen en betaalt het ziekenfonds dit onderzoek terug.

Als ze geen ziekteverzekering hebben en de kost van het onderzoek niet zelf kunnen betalen, dan kunnen zij het OCMW vragen om tussen te komen. Zij moeten dan wel de oproepingsbrief "Laat naar je borsten kijken" afgeven aan het OCMW.

De POD-Maatschappelijke Integratie laat weten dat zij dit onderzoek terugbetalen aan het OCMW (als betrokkene behoeftig is), indien de oproepingsbrief mee in het sociaal dossier van het OCMW zit. Bij uitzondering is het niet nodig dat er nog een doktersattest van "dringende medische hulp" wordt toegevoegd. Kortom: de oproepingsbrief geldt als attest van "dringende medische hulp".

Bron: e-mail 2/2/2009 van de POD Maatschappelijke Integratie aan het Vlaams Minderhedencentrum; Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

Fonds voor gezinshereniging met erkende vluchtelingen (BCHV)

Het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) is gestart met een fonds voor

gezinshereniging van erkende vluchtelingen. Dit fonds stelt leningen ter beschikking aan erkende vluchtelingen in België wiens familie in een ander land verblijft. De leningen dienen voor de betaling van DNA-tests en vliegtuigtickets.

Naast het verstrekken van leningen wil dit pilootproject ook de integratie van de vluchteling ondersteunen. Dat gebeurt via samenwerking met het OCMW en andere partnerorganisaties.

Doelgroep

Alleen erkende vluchtelingen die tot gezinshereniging willen overgaan, kunnen aanspraak maken op dit fonds. Ook erkende vluchtelingen die Belg geworden zijn, komen in aanmerking. De erkende vluchteling moet ingeschreven zijn in het rijksregister en moet beschikken over een zeker inkomen (maar dat kan ook een uitkering zijn).

Kosten en bedragen die in aanmerking komen

Het fonds kent alleen leningen toe voor de kosten die in het kader van gezinshereniging verband houden met DNA-tests en met vliegtuigtickets.

De leningen bedragen van 600 € tot 3.600 €.

Procedure

Wie geïnteresseerd is in een lening, kan zich wenden tot één van de partners van het BCHV (bv. een OCMW of vereniging zoals Rode Kruis, Caritas, Convivial of andere organisaties die partner kunnen worden).

De partnerorganisatie neemt contact op met het BCHV en samen beslissen ze of een lening kan toegekend worden, op basis van vier criteria: de financiële toestand, preciaire situatie, levensomstandigheden en bereidheid tot engagement van de aanvrager.

Er wordt een simulatie gemaakt van het bedrag dat maandelijks terugbetaald moet worden.

Als de steunzoeker de simulatie aanvaardt, ondertekent hij een leenovereenkomst met het BCHV zelf.

Wat houdt een samenwerking met het BCHV in voor een partnerorganisatie?

De samenwerking van het BCHV met partnerorganisaties in het kader van dit fonds heeft twee doelen:

ervoor zorgen dat de maandelijkse terugbetalingen van de lening uitgevoerd worden tijdens de looptijd van de lening de lener en zijn gezinsleden begeleiden bij de verschillende aspecten van hun integratie (huisvesting, inschrijving bij de gemeente, onderwijs, vorming, tewerkstelling)

Die twee taken moeten niet noodzakelijk door dezelfde partner uitgevoerd worden. Zo kan een OCMW enkel de eerste taak op zich nemen (bv. het bedrag van de maandelijkse terugbetaling aftrekken van het leefloon dat een erkende vluchteling maandelijks krijgt) en een vereniging de tweede (sociale begeleiding van de gezinshereniging) en dat voor hetzelfde dossier.

Meer info; Contact: Nadia Borremans, BCHV-CBAR, Defacqzstraat 1 bus 10, 1000 Brussel, Tel 02 541 01 90, Fax 02 537 89 82, nborremans@cbar-bchv.be.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

Studiedagen, vormingen en debatten

Vorming Eerste Hulp bij Vreemdelingenrecht voor advocaten (5/3)

Enkele organisaties bieden samen een nieuwe vorming aan voor advocaten: "Eerste hulp bij Vreemdelingenrecht".

Focus: zeer praktijkgerichte info en tips vanuit het werkveld; nuttige voorbereiding op het buba-examen.

Inhoud:

asiel en subsidiaire bescherming
regularisatie (art. 9bis/ter)

gezinshereniging (art. 10/40bis)
detentie en vrijlating

De vorming wordt georganiseerd door Foyer, VMC en BCHV en gaat door op 5/3/2009.

Locatie: Foyer vzw, Werkhuizenstraat 25, 1080 Molenbeek (polyvalente zaal)

Datum: 5/3, 12-14u (een broodje wordt voorzien)

[Inschrijven](#) kost 5€.

[Boven](#)

Vacatures

Het Vlaams Minderhedencentrum zoekt een jurist vreemdelingenrecht met specifieke aandacht voor tewerkstelling en economische migratie. [Solliciteren](#) kan tot 1/3.

[Boven](#)

Editeur : [FOYER](#)
<http://www.foyer.be>

[Om je inschrijving te wijzigen, gelieve volgende website te bezoeken:](#)